

Regeringens proposition

1980/81: 162

om ändring i lagen (1973: 371) om kontant arbetsmarknadsstöd;

beslutad den 19 mars 1981.

Regeringen föreslår riksdagen att antaga det förslag som har upptagits i bifogade utdrag av regeringsprotokoll.

På regeringens vägnar

THORBJÖRN FÄLLDIN

INGEMAR ELIASSON

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås att den nuvarande förmögenhetsprövningen av det kontanta arbetsmarknadsstödet slopas fr. o. m. den 1 juli 1981.

Förslag till

Lag om ändring i lagen (1973: 371) om kontant arbetsmarknadsstöd

Härigenom föreskrivs att 22 § lagen (1973: 371) om kontant arbetsmarknadsstöd skall upphöra att gälla vid utgången av juni 1981.

Utdrag

ARBETSMARKNADSDEPARTEMENTET PROTOKOLL

vid regeringssammanträde

1981-03-19

Närvarande: statsministern Fälldin, ordförande, och statsråden Ullsten, Bohman, Wikström, Friggebo, Mogård, Dahlgren, Krönmark, Burenstam Linder, Johansson, Wirtén, Holm, Andersson, Boo, Winberg, Adelsohn, Danell, Petri, Eliasson

Föredragande: statsrådet Eliasson

Proposition om ändring i lagen (1973: 371) om kontant arbetsmarknadsstöd

I samband med att det ekonomiska stödet vid arbetslöshet reformerades genom beslut av 1973 års riksdag (prop. 1973:56, InU 1973:23, rskr 1973:251) infördes en ny stödform, kontant arbetsmarknadsstöd, som ersatte den tidigare stödformen kommunalt kontantunderstöd. Samtidigt beslutades att det statliga omställningsbidraget successivt skulle avvecklas. Storleken av helt kontant arbetsmarknadsstöd bestämdes till 35 kr. per dag. Sedan reformen trädde i kraft den 1 januari 1974 har det kontanta arbetsmarknadsstödet höjts flera gånger och utgår fr. o. m. den 1 juli 1979 med 75 kr. per dag.

Det kontanta arbetsmarknadsstödet reduceras bl. a. med hänsyn till stödtagarens och hans makes förmögenhet. Reduktionsregeln innebär att stödet för varje månad sätts ned med ett belopp som motsvarar en procent av den behållna förmögenheten som överstiger 150 000 kr. Med gift stödtagare likställs i detta sammanhang stödtagare, som stadigvarande sammanbor med annan, med vilken stödtagaren har varit gift eller har eller har haft barn.

I en framställning den 12 februari 1981 till arbetsmarknadsdepartementet har arbetsmarknadsstyrelsen (AMS) uppmärksammat att reduktionsregeln, genom den pågående allmänna fastighetstaxeringen, kan komma att bli tillämplig på sådana fall, som den inte varit avsedd för. AMS föreslår därför att beloppsgränsen höjs till 300 000 kr. Alternativt anser AMS att det kan övervägas att slopa regeln, eftersom den används endast i ett fåtal fall.

Motivet för den aktuella reduktionsregeln när den infördes var att det ansågs rimligt att vid utgivande av kontant arbetsmarknadsstöd ta hänsyn till stödtagarens och hans makes förmögenhet. Föredragande departementschefen anförde således att en viss del av förmögenheten och avkast-

ningen skäligen borde kunna användas till försörjning (prop. 1973: 56 s. 219). Samtidigt uttalades emellertid att regeln borde konstrueras så att innehavet av förmögenhet i form av eget hem, eller förmögenhet till motsvarande värde, inte föranledde nedsättning av det kontanta arbetsmarknadsstödet.

Av de uppgifter som AMS redovisar i sin framställning framgår att reduktionsregeln tillämpas endast beträffande ett fåtal stötagare. En av vissa länsarbetsnämnder gjord undersökning visar att cirka en halv procent av antalet stötagare fick vidkännas reduktion på grund av förmögenhet i november 1980. Dessa omständigheter talar enligt min mening för att reduktionsregeln bör upphävas. Det är ur administrativ synpunkt inte försvarligt att behålla en regel som har så liten praktisk betydelse. Härtill kommer att någon motsvarande reduktion inte förekommer vid liknande stödformer. Förslaget medför att 22 § lagen (1973: 371) om kontant arbetsmarknadsstöd (ändrad senast 1979: 386) upphör att gälla. Av praktiska skäl bör den nya ordningen tillämpas fr. o. m. den 1 juli 1981. Vid beräkningen av förmögenhet enligt 22 § under första halvåret 1981 bör värdet av fastighet tas upp till det närmast före den 1 januari 1981 gällande taxeringsvärdet.

Vilka effekter som upphävandet av regeln får när det gäller kostnaderna för det kontanta arbetsmarknadsstödet torde inte gå att beräkna närmare. Det kan dock inte vara fråga om annat än i sammanhanget helt marginella kostnadsändringar. Jag föreslår därför inte någon ändring av det aktuella förslaget.

Med hänvisning till vad jag nu har anfört hemställer jag att regeringen föreslår riksdagen

att antaga inom arbetsmarknadsdepartementet upprättat förslag till lag om ändring i lagen (1973: 371) om kontant arbetsmarknadsstöd.

Regeringen ansluter sig till föredragandens överväganden och beslutar att genom proposition föreslå riksdagen att antaga det förslag som föredraganden har lagt fram.